

květen 2014

Ředitel ACHO Václav Kepřt spolu s humanitárním pracovníkem ACHO P. Rostislavem předali ve čtyřech ukrajinských nemocnicích zdravotnické vybavení – anesteziologicko-dýchací přístroje, oxygenátory, EKG a EEG přístroje, odsávací přístroje, tonometry, ale také léky a balíčky s chirurgickým operačním materiálem. Předání vybavení nemocnice ve Stryji proběhlo za účasti generálního konzula ČR pana Miroslava Klímy. Charita ČR tuto pomoc realizuje v rámci svého projektu „Charita pro Ukrajinu – materiální a psychosociální podpora zasaženým v důsledku nepokojů na Ukrajině“ ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí ČR.

Foto archiv ACHO

obsah

Duchovní slovo:

Zvláštní cit k svaté Anežce České nalézáme také na Moravě.....2

Zprávy z diecéze:

Oprava tabulky – Tříkrálová sbírka – počty koledníků a výnos.....2

Z F/OCH:

Bystřice pod Hostýnem, Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Svitavy, Šternberk, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Zábřeh, Zlín.....2–13

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Společná snídane studentů a vyučujících byla fěr.....13

Pozvánky na CARITAS – VOŠs Olomouc.....14

Humanitární pomoc:

Včelařství.....14

Další report z Ukrajiny.....14

Charita ČR předávala na Ukrajině zdravotnické přístroje a školila psychology.....15

Charita pomůže obětem povodní na Balkáně.....16

DUCHOVNÍ SLOVO

Zvláštní cit k svaté Anežce České nalézáme také na Moravě

Milí charitní spolupracovníci, pokroche zase kousek dál v poznávání sv. Anežky České, jak nám ji přibližuje prof. Petr Piřha.

Zápas o ducha řádu nebyl jediným zneklidňujícím prvkem dlouhého řeholního života Anežčina. Do klášterního ticha znovu a znovu pronikal hluk českých dějin. V hovorně kláštera Na Františku se musila vyslovovat k mnoha dějinným rozhodnutím a její soukromá oratoř byla místem, kde hlavní český přímluvce poklekal před králem králů v úzkostné prosbě za osud národa. Zvláštní cit, který k této světici nalézáme na Moravě, s níž přec Anežka neměla nikdy nic podstatného, poukazuje k neprohlášenému vědomí, že to byla její přímluva, která Moravu a Čechy zázračně uchránila hrůzy tatarského vpádu. K Anežce se utíkají o radu a útěchu členové vládnoucího rodu. Anežka bezesporu přispěla k smíru Václava se synem Přemyslem, který se uskutečnil právě Na Františku. Bylo jí projít takovou zkouškou moudrosti a trpělivosti lásky, jakou byla svatba synovce Přemysla s bývalou její sokyní Markétou Rakouskou, svatba nerovná, politicky vypočítavá. Anežka

vystupující vždy výše do téměř nepochopitelného pochopení lidských slabostí, vrtkavostí a vášní provází svými modlitbami mladého krále Přemysla. Přijme pod svou střechu jeho dceru, aby unikla nechtěnému sňatku, ač jistě věděla stejně jako soudobí kronikáři, že tento útěk vyhraní znovu napětí mezi Čechami a Rakouskem. Obavy přerostly ve vizi tragédie Přemyslovy na Moravském poli. Stárnoucí Anežka poskytne také přístřeší a pomoc královně vdově Kunhutě a musí se vyrovnat se vším, čím tuto krásnou ženu unášel osudný náboj lásky. Nebylo jistě Anežce Přemyslovně lhostejné vidět Kunhutinu snahu zachránit něco nadbíháním Rudolfovi Habsburskému, a tím méně vidět ji lidsky okřát v ochranně milostném objetí Přemyslova odpůrce Záviše. Pohana rodová a bída národa tištěného zvůli Oty Braniborského zatížila poslední léta Anežčina života. Jakoby se propadla do veškeré bída, proti níž tak statečně vystoupila. Je vskutku cosi vůdcovského a rytířsky ztepilého na jejím skonu. Zemřela hladem a vysílením uprostřed bída svého lidu, podobně jako padl rytířský král uprostřed bitvy. Pohřbena byla bez poct františkánským mnichem cizincem za veliké a pohnuté účasti lidu. V den pohřbu nepochyboval nikdo o svatosti Anežky, ochránkyně chudých a bezmocných. Svatá Anežko, přimlouvej se za nás i dnes!

P. Bohumír

ZPRÁVY Z DIECÉZE

Oprava tabulky – Tříkrálová sbírka – počty koledníků a výnos

Opravuji tímto svou chybu vztahující se k údajům v tabulce uvedené v Informacích č. 1/2014:

	2014		2013		srovnání 2014–2013			
Charita	Počet kasiček	výnos	Počet kasiček	výnos	Počet kasiček	% kasičky	výnos rozdíl	% výnos
Charita Svitavy	89	387 574,00	86	345 952,00	3	103	41 622,00	112
Oblastní charita Moravská Třebová	108	418 094,00	99	390 931,00	9	109	27 163,00	107

Zároveň se omlouvám všem, které jsem touto chybou poškodil.

*Marek Navrátil,
koordinátor Tříkrálové sbírky*

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem

Benefiční koncert pro DOBROU VĚC v Bystřici pod Hostýnem

„Rádi bychom udělali koncert pro bystřickou Charitu,“ s těmi to slovy přišli kluci z kapely Kiks Brass za ředitelem Základní umělecké školy v Bystřici pod Hostýnem Mgr. Petrem Hlaviz-

ňou. Jde o skupinu mladých kluků hrajících v žánru klasické dechovky i moderní muziky. Pro ředitele ZUŠ to bylo moc milé překvapení a okamžitě souhlasil. Netrvalo dlouho a už visely na

všech místech plakáty: „1. Benefiční koncert pro Dobrou věc.“ A tak ve čtvrtek 10. dubna 2014 v podvečerních hodinách se pomalu zaplňoval sál ZUŠ. V 17.00 hod. už byla všechna místa obsazena a koncert mohl začít. Po odehrání první písničky

„Dievčatá“ kluci publikum úplně okouzlili. V úžasu poslouchalo každý tón, který vycházel z nástrojů talentovaných kluků. Pak se ujal slova ředitel ZUŠ, který účinkující přivítal a zároveň jim poděkoval za jejich skvělý nápad, protože výtěžek z koncertu skutečně poslouží na dobrou věc. Slovy chvály nešetřil ani ředitel Oblastní charity Bystřice pod Hostýnem Ing. Pavel Pilmajer, který poděkoval klukům z Kiks Brass za jejich vystoupení a především za myšlenku uspořádat tento koncert ve prospěch potřebných, o které Charita pečuje. Poděkoval vedení ZUŠ za uspořádání koncertu a také řekl, že škola může být hrdá na své žáky a absolventy, kteří jsou nejen výbornými muzikanty, ale i dobrými lidmi se srdcem na správném místě.

Celý koncert probíhal v neuvěřitelně dobré náladě. Zazpívali jsme si nejednu písničku a každou skladbu ocenili velkým potleskem. Na závěr koncertu kluci odevzdali dárkový šek v hodnotě 5295 Kč řediteli Oblastní charity Bystřice pod Hostýnem, který jej následně předal vedoucí Denního stacionáře pro seniory ve Chvalčově paní Ingrid Vaculíkové. Peníze totiž poputují na zakoupení cvičebních pomůcek – žebřin a gymnastických míčů pro jejich klienty. Vedoucí stacionáře poděkovala jménem klientů nejenom klukům z Kiks Brass, ale také všem v hledišti za jejich štědrost a za to, že podpořili tenhle koncert svou přítomností.

Naše poděkování patří v první řadě skupině Kiks Brass za skvělou myšlenku, kvalitní hudbu a příjemnou atmosféru. Řediteli ZUŠ Mgr. Petru Hlavizňovi za poskytnuté zázemí a realizaci celého koncertu. A v neposlední řadě všem přítomným, kteří přišli a svoji štědrostí pomohli zkvalitnit život těm, kteří jsou odkázaní na pomoc jiných. Děkujeme a věříme, že si všichni užili pohodový večer plný kvalitní hudby.

Helena Janovská

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Pout' rodin na Provodov-Maleniska

Charita Svaté rodiny a Římskokatolická farnost Luhačovice pozvala 8. května rodiny, ale i tříkrálové koledníčky, jejich asistenty a kamarády na pout' na Provodov-Maleniska. Poutníci z Luhačovic, Pozlovic i z okolních vesnic se setkali na Řetechově. I když večer před poutí vydatně pršelo, připutovalo kolem osmdesáti poutníků a někteří přijeli na Maleniska auty.

V rámci celé akce byly připraveny hry a soutěže pro všechny účastníky, o které se postarali dobrovolníci Charity z řad mládeže. Na poutním místě Panny Marie Sněžné byla sloužena mše svatá. A když se k nám přidaly ještě dva autobusy poutníků z Nivnice, kostelík se celý zaplnil.

Po mši sv. následovalo opékání špekáčků, dokončení soutěže a odměna pro výherce.

Byl to příjemně strávený den. Z pouti jsme si odnesli hezké zážitky a již nyní se těšíme na další setkání.

Tato akce byla pořádána za podpory Ministerstva vnitra ČR a Zlínského kraje.

*Karel Adámek,
koordinátor dobrovolníků*

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Zamrzlé Mongolsko a fotografie z Ukrajiny

Každý měsíc si „Domeček“ (čili charitní Dům pokojného stáří) v Novém Hrozenkově připravuje nějakou cestovatelskou zajímavost. Akce jsou určeny pro obyvatele domu i pro veřejnost.

Povídání „Jak se jáří v Mongolsku“ s Barborou Hamanovou, absolventkou CARITAS – VOŠs Olomouc, proběhlo v úterý 8. dubna. Barbora byla na studentské stáži tři měsíce v Asii. Vyprávěla, jak tam musela podstoupit tvrdou zimu, prodlužování víz v Číně

a další své zážitky. Návštěvníci její přednášky si také mohli prohlédnout děl – tradiční mongolský oděv a ovonět koření z buddhistických klášterů.

V pátek 2. května se v Domě pokojného stáří udála další akce, vernisáž výstavy fotografií „Україна“ okem dvou žen – Alžběty Kosové (absolventky CARITAS – VOŠs Olomouc) a Lenky Bláhové (dobrovolnice v rozvojovém programu OSN na Krymu).

Účastníci vernisáže při ní mohli ochutnat krymsko-tatarskou kuchyni (skvělou baklavu a šašlik) a nechali si vyprávět o zážitcích autorek z Ukrajiny. Výstava potrvá v prostorách Domu pokojného stáří do konce června a je přístupná i pro veřejnost.

Bc. Dana Haferníková,
sociální pracovnice DPS

Setkání seniorů

Ve čtvrtek 3. dubna se uskutečnilo další z našich setkání seniorů. Potěšilo nás, že P. Marek Poláček, SVD, který sloužil mši svatou v hrozenkovském kostele, si našel prostor pro naše seniory ještě v době postní, kdy byli mnozí z nich rádi, že se v tomto období dostanou ke zpovědi. Seniory jsme na setkání svezli charitními auty ze všech koutů našich údolí od Velkých Karlovic až po Hovězí.

U hrozenkovského kostela, za chvíli začne mše

Milým obohacením této akce bylo setkání se sestrami boromejkami, které tady trávily několik dnů na duchovním cvičení. Původ řádu Milosrdných sester svatého Karla Boromejského sahá do 17. století a francouzského města Nancy. Tehdy po třicetileté válce v Evropě řádil mor. Ve svých 31 letech mu podlehl také mladý advokát Josef Chauvenel. Na smrtelné posteli požádal svého otce, aby založil Dům milosrdenství, kde by bylo o nemocné pečováno. To se stalo 18. června 1652. Tehdy do něj přišlo prvních pět sester. Jméno sv. Karla Boromejského jim lidé přidali proto, že sochy tohoto světce zdobily průčelí a dvůr domu, kde sestry bydlely. V Česku působí na deseti místech 140 boromejek. Provozují tři zařízení. V Praze to je Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského a Domov sv. Karla Boromejského. V nemocnici pod Petřínem funguje například interní oddělení, gastroenterologie nebo unikátní pracoviště, na kterém pomáhají drogově závislým do 18 let. Domov v Řepích je léčebnou dlouhodobě nemocných seniorů, ve které v rámci resocializace pracují také vězeňkyně. Třetím zařízením je domov pro seniory v Moravských Budějovicích nazva-

ný Dům sv. Antonína. Dnes jsou generaláty boromejek (což jsou jejich řídicí centra) kromě Česka také ve Francii, Německu, Polsku a Rakousku. Celkem působí boromejky v 11 zemích světa.

Společné posezení v druhé části setkání

Sestra Klemens odpovídala na otázky, které jí kladl P. Marek. Seznámila nás s historií, působením a prací sester. Hodně nám povídala o tom, jak také mimo jiné činnosti pečují o své sestry, které jsou již na zaslouženém odpočinku. Pro naše seniory to bylo takové povzbuzení, protože si vyslechli, že se také ony potýkají se stejnými radostmi i starostmi, které stáří přináší.

Po tomto milém povídání jsme se přesunuli do Víceúčelového charitního domu na Halenkov, kde setkání pokračovalo ve společenské místnosti. Při připraveném občerstvení bylo příjemné pozorovat, jak se spolu tentokrát potkali lidé z dědin, kteří se třeba i několik let neviděli a měli si pořád co povídat. Celou tuto atmosféru doladilo i pěkné počasí, což účastníci setkání vždy rádi přivítají.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem našim zaměstnancům, kteří se na setkání podíleli, a P. Marku Poláčkovi, že nám všem věnuje svůj čas a dává nám i seniorům slova povzbuzení při naší práci a našem životě.

Jana Orságová,
vedoucí Charitní pečovatelské služby

Charita Olomouc

Přestože nemají domov, plní si své sny. Hrají divadlo.

Divadelní spolek Úlet, který tvoří lidé s bezdomoveckou zkušeností, se 6. května představil na olomouckém Majálesu, kde sklidil velký úspěch. Jeho herci se poprvé veřejně pustili do divadelní improvizace. Spolek funguje v rámci střediska Samaritán Charity Olomouc.

V Úletu hrají lidé z ulice, azylových domů, ubytoven, ale i zaměstnanci a dobrovolníci Charity. Mají za sebou již dvě autorská představení, ve kterých otevřeli témata společenských problémů, předsudků a mezilidského neporozumění. „Nehrajeme pro krásu. Chceme, aby divák odcházel s otázkou v hlavě,“ říká o představeních režisér a vedoucí spolku Alexandr Dvořák. Herci si chtěli od těžkých témat, která zpracovávali v předchozích hrách, odpočinit, a proto se pustili do improvizace. „Na Majáles jsme šli bez scénáře,“ prozradil s úsměvem Alexandr Dvořák.

Divadelní spolek existuje v Charitě Olomouc již tři roky v podobě volnočasové aktivity pro klienty střediska Samaritán pro lidi

bez domova. „Lidé z ulice přicházejí do Úletu z přirozené lidské touhy dělat něco, co má smysl. Jejich denní režim bývá mnohdy velice tupý, vše se točí kolem otázek, kde seženu jídlo, kde budu spát. Tato stereotypní šed' se v divadle rozbíjí. Otevírá se tu možnost něco dokázat a být za to oceněn, třeba potleskem,“ říká o motivech herců vedoucí spolku.

Bezpečný prostor a přívětivá atmosféra na pravidelných zkouškách dávají vzniknout emočně náročným scénám, ale i improvizacím plným humoru a nadhledu. „Když jsem v divadle, je mi vždy dobře. Venku to už takové není,“ dodává jeden z herců. Po každém představení bývají herci Úletu otevření otázkám z publika. Ty se snadno rozvinou v rozhovor, během kterého padají předsudky a stereotypy související s problémem bezdomovectví.

Bc. Martin Rejšek,
koordinátor dobrovolnictví, asistent PR

Charita Svitavy

Netopýři a život s cukrovkou

V rámci programu plánujeme ve Světlance, v centru denních služeb, společně s klienty mnoho akcí, mezi které zařazujeme i přednášky na různá témata od odborníků, ale i zanícených laiků. V dubnu nás však klienti Světlanky překvapili vlastní aktivitou a iniciativou. S pomocí klíčových pracovníků a v rámci procesu individuálního plánování si dva z nich připravili pro ostatní přednášky se zajímavými tématy a několik dalších klientů pracuje na přípravách svých prezentací. Jedna z přednášek se týkala života a ochrany netopýřů žijících na našem území. Téma přednášky si klient nezvolil jen tak náhodnou. Nechal se inspirovat pří-

jmením jedné z pracovnic Světlanky, jehož význam znamená v chorvatštině právě netopýr (šišmiš) a proto, že se mu netopýři prostě líbí. Přednáška byla perfektně připravená, doprovázená zajímavými fotografiemi. Přednášející nenechal posluchače ani na chvíli v klidu, informace si neustále ověřoval otázkami a diskuzí. Posluchači mohli zjistit, že život netopýřů není úplně jednoduchý, kde existují záchranné stanice pro nemocná a zraněná zvířata a co pro takové zvíře můžeme udělat.

Druhá přednáška byla na téma Můj život s cukrovkou a nesla se ve zcela jiné atmosféře. Jeden z klientů bojuje s tímto onemocněním celý svůj život a čeká na transplantaci slinivky. Jak těžké je žít s cukrovkou popsal přednášející posluchačům, kteří pozorně naslouchali. Upozornil je na rizika špatné životosprávy, na příznaky a příčiny diabetu, léčbu tohoto onemocnění. Největší zájem měli posluchači o inzulínové pero, které si mohli prohlédnout. Přednáška o životě s diabetem byla pro všechny velmi zajímavá. Posluchači se dozvěděli, proč jejich kamarád někdy zůstává doma, proč mu bývá občas špatně a proč musí chodit tak často k lékaři. Přednášející se zase mohl podělit se znalostmi o své nemoci s ostatními. Přejeme všem, které tato nemoc v životě provází, aby žili život tak naplno a aktivně, jako klient, který si tuto přednášku připravil.

Mgr. Gabriela Kleinová,
vedoucí Světlanky – CDS

Charita Šternberk

„Lidovecký a lidový ministr“ podpořil šternberskou Charitu

Charita Šternberk se zapojila svojí účastí do Venkovských trhů ve Šternberku. Chce pravidelně ve svém stánku propagovat poskytované služby a výrobky svých uživatelů, také připravit pro návštěvníky vždy něco dobrého do žaludku. Na květnových trzích to byly české vdolečky ve sladké i slané variantě. Velkým překvapením pro šternberské návštěvníky bylo, kdo jim tuto pochoutku nabízel. Byl to přímo ministr zemědělství pan Marian Jurečka. V sobotu 10. května 2014 na náměstí, zaplněném mnoha stánky drobných živnostníků, jej přivítal starosta města Šternberka Ing. Stanislav Orság a v našem stánku – my, charitní pracovníci. Na nic nečekal a hned se chopil práce. Vdolečky jsme opravdu

všechny prodali, zájem byl veliký a tržba převýšila 5 tisíc Kč. Stánek byl vyzdoben živými i sušenými květy, které nám věnoval pan Jiří Slimařík z Hnojic. Také jsme nabízeli šité výrobky z dílny dobrovolníků Klubu Želva. Velkou zásluhu na celé akci mají pracovníce Denního pobytu Rozkvět Dagmar Mejzlíková, Miša Tomanová a ekonomka Kristýna Vyvozilová, za což jim patří poděkování. A celkový dojem z působení pana ministra? Je to politik nejen lidovecký (KDU-ČSL), ale také lidový a mezi lidmi se i dobře cítí, což je pro nás dobrá zpráva do budoucnosti. „Velké díky, Mariane!“

Pavla Vyvozilová

Oblastní charita Uherský Brod

Zelený čtvrtek v Nízkoprahovém denním centru sv. Vincence

Na Zelený čtvrtek pořádalo Nízkoprahové denní centrum sv. Vincence velikonoční oběd s uživateli služby. Podle tradice se podával špenát a byl i prostor na velikonoční zamyšlení. „Kluci“ dokonce vymysleli pracovníci korbáčem, aby byly pořád mladé a svěží, a na oplátku dostali od „holek“ velikonočního zajíčka. Nálada byla výborná, tak doufáme, že jsme našim klientům zpříjemnili jedno čtvrteční odpoledne.

Bohumila Smutná

Vzácná návštěva ve Slavkově

Naše sociální pracovníce Maruška Adámková přijela navštívit naše klienty i s malým Filípem. Všem se rozzářily oči. Nabízím krásnou fotografii, kde můžete tu radost v očích zahlédnout.

Bohumila Grebíková

Charitní pouť na sv. Antoníněk

Nádherná sobota prosluněná hřejivými květnovými paprsky slunce a Blatnice pod svatým Antonínkem – to jsou báječné předpoklady pro vydařené odpoledne čtyřicítky charitních zaměstnanců, uživatelů, rodinných příslušníků, dobrovolníků či přátel. Naši pouť jsme začali v sobotu 10. května u kostela v Blatnici pod sv. Antonínkem příběhem o svatém Antonínu, který nás pak doprovázel po celou dobu. Zejména pro děti byly připraveny drobné hry – nejdříve se přihlásily k františkánské řeholi, pak zachraňovaly ztroskotané lodě, kázaly rybám v Rimini, svítily si svícemi při dlouhé modlitbě a nakonec se dopravily až k léčivé vodě. V kap-

li sv. Antonína jsme pak všichni strávili krásné chvílky při mši sloužené P. Josefem Pelcem a prohlédli si poutní místo. Příjemně začaté odpoledne jsme uzavřeli opékáním špekáčků a společným povídáním u ohně s výhledem na kvetoucí louky, pěstěné vinice a v dále také na Pálavské vrchy. Věřím, že všichni zúčastnění odjízdu byli potěšeni a příjemně unaveni z květnového sluníčka, které nás rozhodně nešetřilo. Děkuji všem, kteří se na přípravách akce podíleli, a těšíme se na příští vyvedenou akci!

Jana Forrová

Benefiční degustace vína ve Strání

Dne 25. dubna 2014 se na záměčku ve Strání uskutečnila Benefiční degustace přívlastkových vín pořádaná Oblastní charitou

Uherský Brod. Mottem akce byl slogan: In vino Caritas – ve víně je láska.

Jak název trochu napovídá, cílem bylo spojit příjemné s užitečným: ochutnávání výborného vína a sbírku na pomůcky pro různě znevýhodněné lidi. Pozvání přijali naši dobrovolníci, duchovní, starostové okolních obcí a všichni další příznivci, kteří nás podporují. K tanci i zpěvu hrála cimbállovka Strýci ze Strání. Všichni zúčastnění si atmosféru velmi pochvalovali a vydrželi přispívat až do hluboké noci. Výtěžek akce byl již spočítán a přispěje ke koupi nového polohovacího lůžka.

Velký dík patří všem vinařům, kteří ze svých sklepů darovali skvělá přívlastková vína a poskytli i vybavení používané při koštu. Děkuje také panu starostovi Ondřeji Beneškovici a panu poslanci Janu Bartoškovici, že přebrali nad touto akcí záštitu. Děkuje i všem pracovníkům Charity za obětavé nasazení při organizaci.

Ing. František Bílek, PhD.

Oblastní charita Uherské Hradiště Velikonoční jarmark v Labyrintu

Tradiční velikonoční jarmark s videoprojekcí se stejně jako loni uskutečnil v Jarošově, v Centru sociální rehabilitace Labyrint. Ti, co přišli ve středu 16. dubna do velmi známých prostor uherskohradištské Charity, si užili zábavný a tvořivý den.

Radost z tvoření, ale také prezentace činnosti Labyrintu široké veřejnosti. To byl cíl akce, která přitáhla desítky návštěvníků, malých i velkých. „Zájemci si letos mohli vyzkoušet práci s vypalovacími barvami, které se nanášely na keramická vajíčka, a zhruba hodinu se počkalo na jejich vypálení v troubě. Mezitím si bylo

možné zasadit květináč s řeřichou či obilím a jasně si ho vyzdobit,“ uvedla aktivizační pracovnice Labyrintu Iva Krejčířiková.

Následovalo poutavé vyprávění o tom, proč je „čtvrtek zelený a sobota bílá“ z úst sociální pracovnice Míši Hubíkové. Zejména ti nejmenší ze sousední mateřské školy byli nadšení z interaktivní přednášky, při níž si mimo jiné zazpívali a zahráli na hudební nástroje.

Kdo chtěl, mohl si zakoupit výrobky od klientů zařízení, což jsou lidé s duševním onemocněním, a přispět tak na jeho fungování.

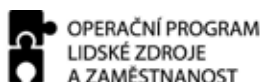
„Všechno měli pěkné, ale ty jejich miniaturní keramičtí zajičci byli nejroztomilejší,“ pochválila Lenka L., která si spolu s kolegy z Charity vyrobila květináček. Výrobky, ať už z dílny návštěvníků tvořivého dne, či samotných Labyrintáků, nepostrádaly fantazii. A tak kromě klasických velikonočních produktů, jakými jsou kraslice a zajičci z nejrůznějších materiálů, jste si mohli za symbolickou částku zakoupit zápichy či gelové svíčky.

Nechybělo také tematické občerstvení, po kterém se jenom zaprášilo. „Nejenže to krásně vypadalo, ale také chutnalo. Hlavně ty výborné, křupavé jidáše. Pokud vše pekli a zdobili uživatelé, tak to klobouk dolů,“ uznale uvedla třicetiletá paní, která se do zařízení podívala úplně poprvé díky pozvánce uveřejněné v tisku. O tom, že má opravdu smysl pořádat takovéto akce, svědčí pozi-

tivní ohlasy z kroniky, ve které účastníci setkání zanechali svou stopu a poděkování. „Děkujeme, že jste si k nám našli cestu, abyste zjistili, co jsme konkrétně za službu, komu pomáháme, a abyste v neposlední řadě podpořili naše aktivity zakoupením výrobků z dílny našich uživatelů,“ dodal závěrem vedoucí Labyrintu František Šuranský.

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM PROSTŘEDNICTVÍM OPERAČNÍHO PROGRAMU LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY

Text a foto: Iva Kučerová

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

TULiP na turnaji malé kopané ve Zlíně

V sobotu 26. dubna 2014 jsme se zúčastnili tradičních fotbalových zápasů u Salesiánů ve Zlíně. Jednalo se o fotbalový turnaj, na který jsme vyrazili jak s mužstvem starších, tak i s mužstvem mladších. Mladšímu mužstvu však nedorazil jeden hráč, tak mu k umístění dopomohl hráč z týmu jiného, kterého mělo mužstvo na ten den tzv. k zapůjčení. Počasí nám sice moc nepřálo, jelikož celý den pršelo, ale kluci statečně bojovali. Jako první zahájilo svůj první zápas mužstvo starších s prohrou. Hned při tomto zápasu došlo k menšímu zranění našeho hráče, který dostal ránu přímo do úst. Obešlo se to naštěstí „pouze“ s nateklým rtem.

Mladší družstvo zahájilo svůj první zápas o něco později, ale také s prohrou. Jejich výsledné skóre bylo 0:4. Ani jejich utkání se však neobešlo bez zranění. V tomto případě to odneslo pár odřených kolenou a loktů, což bylo způsobeno především špatným počasím, díky kterému bylo hřiště velmi kluzké. Po každém zápase měli chlapi menší přestávku, během které si měli možnost zajít na občerstvení či navštívit místní klubovnu, kde si mohli zahrát stolní fotbal, ping pong a jiné. A následoval další 12minutový zápas. Bohužel starší mužstvo opět prohrálo. Naopak mužstvu mladších se velmi dařilo a své další utkání dotáhli do výsledné výhry 3:1. Jak den pokračoval a probíhaly další a další zápasy, na bedra starších se valilo stále více proher. I přesto však pokračovali ve hře fair play a prohry nesli statečně. Mladším se během turnaje dařilo o dost lépe a došlo i na oslavování. Jejich zápasy nekončily pouze prohrami, naopak. Přicházely i výhry a mladší mužstvo bojovalo o 2. místo. To se však nakonec chlapcům bohužel nepodařilo obhájit. Dostali se na 3. místo. Nebylo to však jediné ohodnocení, které TULiP hráči získali. K dalšímu z nich patřilo i ocenění za nejlepšího brankáře a antihodnocení, při kterém se jeden z našich hráčů z radosti ze střeleného gólu rozběhl a po vlastních kolenou se zdviženými rukama sklouzl směrem k fanouškům. Jelikož bylo hřiště promáčené a s kombinací šterku, se tato oslavná radost proměnila spíše v bolest z odřených kolenou. Úsměvné na tom bylo, že se hráč sklouzl přímo k altánu se zdravotnicí,

kde byl následně ihned ošetřen. Za tento čin si vysloužil antiočenění za nejobětavějšího hráče. I přes všechny prohry, oděrky a špatné počasí jsme si to všichni moc užili a dovezli jsme si také menší dárky. Nejlepší ze všeho však bylo předávání pohárů za 3. místo mladších a předávání bronzových medailí. HOŠI DĚKUJEME!

Akce jsme se zúčastnili díky finanční podpoře Zlínského kraje z projektu „O chlup lepší klub“ určeného na aktivity prevence rizikových typů chování. Děkujeme!

**Bronislava Gříbková, DiS.,
sociální pracovnice TULiP
Foto: archiv TULiP**

Krásy Prahy

Akce „Krásy Prahy“ se uskutečnila ze středy 16. dubna na čtvrtek 17. dubna 2014 – byla spojena s přespávačkou v klubu TULiP, jelikož se do Prahy vyjždělo v brzkých ranních hodinách. Do Prahy jsme přijeli okolo 9:30 hod. a cesta byla bez větších komplikací, až na 50minutové zpoždění, ze kterého bylo našťastí nakonec pouze 20minutové. Po příjezdu do Prahy dostali účastníci instrukce o tom, jak si hlídat své věci a jaká jsou pravidla akce, a vyrazilo se na Václavské náměstí. Zde jsme udělali pár fotek pod sochou sv. Václava na koni a vyrazili dál. Přes Václavské náměstí jsme se dostali svižným krokem na náměstí Staroměstské. Zde byly právě velikonoční trhy, tak jsme si dali kratší rozchod, po kterém jsme se sešli u Staroměstské radnice přímo pod orlojem a počkali do hodiny celé, než se spustí stroj pro pohyb apoštolů. Potom jsme zamířili přes Prašnou bránu na Karlův most a z něj rovnou na Pražský hrad. Než jsme k němu však došli, navštívili jsme místo, které je sídlem Senátu České republiky – Valdštejnskou zahradu, nazývanou také oázou klidu na Malé Straně v Praze. V této krásné zahradě jsme si udělali menší přestávku na občerstvení. Po výstupu na Pražský hrad, ze kterého byl krásný výhled na celou Prahu, jsme

byli pěkně zadýchaní, ale nevzdávali jsme to a pokračovali jsme dál. Další zastávkou byla Katedrála sv. Víta, do které jsme se ale z důvodu velké čekací fronty nedostali. Obdivovali jsme však její krásy zvenčí. Poté následoval výstup na Petřín, kde se nachází zrcadlové bludiště. Kdo měl zájem, mohl toto bludiště navštívit. V něm jsme zažili spoustu legrace při pohledu na naše zdeformovaná těla v různě zaoblených zrcadlech. Z Petřína jsme pak zamířili dolů přes Kampu. Nechyběla ani návštěva Kostela Panny Marie, který ukrývá sošku Pražského Jezulátka. Poslední zastávkou našeho výletu bylo opět Václavské náměstí, kde jsme si dali hodinový rozchod, po kterém jsme zamířili na Hlavní nádraží a vyčkávali na vlak zpátky domů.

Akce se uskutečnila díky finanční podpoře Zlínského kraje z projektu „O chlup lepší klub“ určeného na aktivity prevence rizikových typů chování. Děkujeme!

**Bronislava Gříbková, DiS.,
sociální pracovnice TULiP
Foto: archiv TULiP**

Uživatelé Centra svaté Sárý pokřtili klokaní mládě

V sobotu 3. května se uskutečnil dlouho očekávaný výlet klientů Centra sv. Sárý Oblastní charity Uherské Hradiště do hodonínské zoologické zahrady. Náklady výletu pokryl výtěžek z únorové facebookové dražby obrázků namalovaných samotnými dětmi z rodin v tíživé životní situaci. Součástí komentované prohlídky ZOO byly zasvěcené komentáře ošetřovatelů plazů či klokanů, pro děti byla největším zážitkem možnost pohladit si hady, chameleona, nakrmit lamy či kozy.

Zlatým hřebem byl křest klokaní slečny Sárý dětmi a zástupci Centra sv. Sárý a společnosti FONERGY, kteří se tak na rok stali jejími adoptivními rodiči.

Firmě Fonergy děkujeme za zprostředkování nezapomenutelného zážitku dětem z Centra sv. Sárý Oblastní charity Uherské Hradiště.

**ochuh
Foto Iva Kučerová**

Fotografie k článku Uživatelé Centra svaté Sary pokřtili klokaní mláďe

Charita Vsetín

Předání sponzorského daru od firmy Indet Safety Systems

Vsetínskou Charitu navštívil v pátek 25. dubna 2014 ředitel japonské společnosti Indet Safety Systems a.s. pan Susumu Tokutake. Při krátké návštěvě se seznámil s působením Charity Vsetín a předal finanční dar ve výši 15 000 Kč pro Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Zrnko.

Společnost Indet se zabývá výrobou pyrotechnických iniciátorů a generátorů plynu pro moduly pasivní ochrany v automobilech. Dar je určen na provoz Nízkoprahového zařízení ZRNKO - nákup tonerů, kancelářských potřeb a potřebných věcí spojených s provozem.

Božena Czudková

Charita Zábřeh

Zábřežská Charita převzala nový sociální automobil

Bezmála čtyřicet znaků a logotypů firem bude opatřen nový dodávkový automobil, který začne od poloviny května pravidelně rozvážet obědy seniorům a nemocným na Postřelmovsku.

Na slavnostní akci, která se konala ve středu 14. května od 14 hodin u Katolického domu v Zábřehu, převzala zábřežská Charita z rukou zástupců reklamní agentury Kompakt s.r.o. klíče od nového automobilu Renault Kangoo. „Nový vůz nahradí již doslu-

hující Škodu Felicii; kombík je v provozu už 14 let, trpí korozí karoserie a na tachometru má najetý necelý čtvrtmilion kilometrů,“ popsal realitu a důvod pro zapojení do projektu „Sociální automobil“ ředitel Charity Zábřeh Jiří Karger: „Významná bude také provozní úspora – nové vozidlo znamená takřka žádné náklady na opravy, moderní motor přináší nižší spotřebu pohonných hmot, celkově očekáváme zhruba o 1,50 Kč levnější provoz v přepočtu

na každý ujetý kilometr. Při ročním nájezdu auta 18 000 kilometrů je to pro nás velká pomoc a jsme za ni vděční.“

Předností nového auta bude především velký nákladní prostor se snadnou přístupností zezadu i z boku a výše postavená střecha. Pracovnice pečovatelské služby, pro něž je vozidlo určeno, tak budou moci pohodlněji manipulovat s jídlonosiči, v nichž na Postřelmovsku obědy rozvázejí aktuálně třiceti osmi klientům. Hlavní myšlenkou celorepublikového projektu „Sociální automobil“ je snaha pomoci organizacím poskytujícím sociální služby obnovit vozový park prostřednictvím reklamy místních firem. V případě tohoto vozidla se k podpoře Charity rozhodlo třicet devět firem, a to především ze Zábřežska, Postřelmovska a Mohelnicka. Dodávkové vozidlo, na které firmy mohly přispět od listopadu loňského roku, dostane Charita do nájmu za symbolickou jednu korunu, sama bude hradit jen provozní výdaje. Se sociálním automobilem má tato nezisková organizace již bezmála šestiletou zkušenost, první vozidlo převzala na podzim

roku 2008, rozváží jím obědy a zajišťuje pečovatelskou službu na Štítecku.

Součástí slavnostního předání bylo také představení středisek Charity Zábřeh v malém sále Katolického domu. „Akcí jsme pojali trochu jako den otevřených dveří a ve zmenšeném měřítku jsme chtěli ukázat to, co Charita dokáže a co může nabídnout jak potencionálním uživatelům služeb, tak jejich rodinným příslušníkům,“ přiblížila program akce za organizátory Jana Skalická. Pracovníci Charity tak spolu s uživateli služeb představili některé z činností, které v rámci denního programu probíhají na střediscích – tkaní, výrobu polštářků; ukázkou čtení v Braillově písmu; seznámení s obvyklými i méně známými zdravotními pomůckami či představili některé probíhající projekty.

„Protože se jednalo o výjimečnou událost, pozvali jsme také návštěvníky z řad veřejnosti, abychom se s nimi podělili o slavnostní okamžiky,“ dodala na závěr Jana Skalická.

jas

Charita Zlín

Jarní dny ve zlínské Domovince

Dovolte mi, abych vás trochu seznámila s životem našich uživatelů v Domovince – centru denních služeb pro seniory Charity Zlín.

Jaro jsme začali v duchu tradic a jarní rovnodennosti. Tak jsme hned zpočátku jarních dnů přivítali mezi nás manžele Hutěčkovy ze Želechovic, kteří nás seznámili se svými výrobky a nástroji a také jsme si vyzkoušeli, jaké to je pracovat s pilkou a sami něco vyřezat. Stačilo se jen zmínit o nějakém předmětu, osobě či zvířeti a než jsme se nadáli, najednou námi zmíněné slovíčko, nám zručný řezbář pan Hutěčka podával vyřezané. Strávili jsme velmi příjemné dopoledne, při kterém se vzpomínalo, jak dříve byli kluci vedeni

k praktickým činnostem okolo domu a s pilkou či podobnými předměty se naučili brzy pracovat.

Nechtěli jsme zůstat ve zručnosti pozadu, proto jsme si krásně jarně vyzdobili naši Domovinku dekoracemi, které jsme si také vlastnoručně ozdobili. Ať už to byly látkové věnečky, které vypadají velmi zajímavě a přitom jejich výroba není obtížná, nebo jarní dekorační věnec na dveře, či kousíček rozkvetlé přírody na stůl ve formě zasazených rostlinek do mechu. Nasadili jsme i osení, které jsme zpestřili veselými zapichovátkami a připravili neobvyklé nádoby ze skořápek, zkrášlené ubrouskovou technikou, pro osazení řeřichou.

Po této fyzické činnosti jsme si odpočinuli jedno páteční březnové dopoledne a kulturně se naladili při divadelním představení Největší z Pierotů, v podání herců Městského divadla ve Zlíně. Ztvárněný životní příběh je nadčasový, vede k zamyšlení, ale také nabízí neobvyklou a příjemnou podívanou, navíc obohacenou řadou písní, šansonů. Za velmi vstřícný a ohleduplný přístup k našim uživatelům velmi děkujeme celému ansámblu zlínského divadla, zvláště pak paní Pospíšilové.

V předvelikonočním období, v postní době, měli zájemci možnost se pravidelně zúčastňovat křížových cest k naplnění jejich duchovních potřeb. Na modlitební setkávání máme vyčleněno úterní dopoledne, které probíhá v režii pastorační asistentky sestry Sylvie.

Historii a duchovno jsme si oživil i návštěvou filmového zpracování příběhu o Cyrilu a Metodějovi, které bylo uváděno ve zlínském Velkém kině. To byla pro mnohé uživatele velká vzácnost a tak jsme s menším napětím očekávali, jak budou aktivitu hodnotit. Jejich reakce nás potěšila: „Moc se nám to líbilo. S radostí do kina zase půjdeme,“ což doplnili komentářem k uvedenému filmu: „To by měli promítat ve školách v hodinách dějepisu, je to krásně zpracované a určitě by si to děti takto lépe zapamatovaly. Vždyť to patří k naší historii.“

V předvelikonočním týdnu jsme měli více zpestření, jako např. výstavu panenek vlastnoručně ušitých z vlny a také dalších zajímavých postaviček, třeba Karafiátovy Broučky či postavičky vyrobené podle knihy Děti Země. Při pohledu na tato milá stvoření, tak detailně zpracovaná a zakomponovaná do svého přirozeného prostředí, jsme se v duchu přenesli do atmosféry daného příběhu. To vše protkané mluveným projevem zhotovitelky postaviček

a sběratelky doplňků z dané doby bylo skutečně hlubokým zážitkem.

Další den nás navštívili v Domovince, jako každoročně, děti z mateřské školy se svým velikonočním pásmem. Bezprostřední chování a velká snaha dětí předvést, co se pod vedením paní učitelky naučily, jejich kouzelné hlásky a vřelé úsměvy, byly pohlazením pro srdíčka našich uživatelů. A když na závěr každý z uživatelů obdržel dárek s přáním hezkých Velikonoc, nejedno oko i zamáčklo slzičku.

Zelený čtvrtek se v Domovince podařil opravdu zeleně. Již od rána jsme „zelenili“ – snídaně složená ze surovin v barvě zelené, zelené mašličky na uvítanou na stolcích uživatelů a k tomu všemu se připíjel, jak jinak, než zelený čaj. Do našeho zelenění se zapojil i pan Kopečný, který umně předvedl výrobu dvou různých způsobů pletení tatarů. Tyto jsme zkrášlili zelenou mašličkou.

První středeční velikonoční dopoledne k nám zavítal středoškolský učitel fyziky, aby nás seznámil s přírodní vědou, která jej provázela po celý profesní život a nedá mu spát ani v důchodovém věku. Byla to velmi netradiční beseda, okořeněná i několika pokusy vyprovokovat v přítomných vzpomínání a hledání znalostí z tohoto vědního oboru. I když jsme se zprvu obávali náročnosti tématu, díky praktickým ukázkám na všedních událostech jsme se uvolnili a nakonec se rozproudila i živá diskuse, kterou jsme z důvodu času oběda, byť neradi, museli ukončit.

V jednom z následujících dnů k nám zavítali senioři z Centra pro rodinu ve Zlíně, aby se seznámili s naší službou. Při této příležitosti jsme k nám pozvali muzikanta, který ovládá velmi netradiční hudební nástroj. Při zpěvu nás doprovázely dudy! A i když naše prostory neoplývají rozlohou, celkem 19 účastníků tohoto společného posezení si prožilo neopakovatelnou atmosféru, okořeněnou humorem a výkladem o nástroji jeho majitele. (Obrázek str. 12)

První květnový pracovní den jsme se vydali na celodenní výlet do Vizovic. Zavítali jsme do čokoládovny a na vlastní oči viděli, jak složitý proces předchází tomu, než si pochutnáme na sladké dobrotě. Upoutalo nás, jaký je podíl ruční práce v celém postupu, od sklizení kakaových bobů až po zpracování figurek, zvláště pokud se menší výrobci zaměřují na široký rozsah nabídky figurek a pralinek. Samozřejmostí byla i ochutnávka této výtečné lahůdky, kterou přímo před námi vytvořila spolumajitelka firmy. Po sladkém naladění, jsme se přesunuli trochu do historie, a to do Hasičského muzea ve Vizovicích, které bylo zpřístupněno teprve

druhý den od slavnostního otevření. Obdivovali jsme historické stříkačky, seznámili se s historií i zajímavými událostmi z jejich činnosti, to vše za podrobného výkladu starosty SDH Vizovice pana Štalmacha. Abychom strávili prožité události a vzájemně si sdělili dojmy, odpočinuli jsme si krátce před obědem v krásném parčíku Nemocnice Milosrdných bratří ve Vizovicích, kde jsme se nasýtli vydatným a chutným obědem. Náš výlet jsme zakončili v zámecké čokoládovně při kávičce či čokoládě dle chuti zúčastněných a zaznamenali velmi příznivý ohlas uživatelů, kteří, ač unaveni, tak velmi spokojeni se vyjádřili ke strávenému dni: „Bylo to moc hezké, můžeme zase někdy vyjet na výlet.“

Michaela Blahová,

vedoucí Domovinky – centra denních služeb pro seniory Charity Zlín

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Společná snídane studentů a vyučujících byla fěr

V pondělí 5. května se studenti a vyučující CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc sešli u jednoho stolu, aby společně posnídali. V předstihu se tak zapojili do happeningu u příležitosti Světového dne pro fair trade, kdy se po celém světě pořádají „férové snídaně“. Letos se slavil v sobotu 10. května.

Záměrem této akce je podpořit koncept odpovědné spotřeby ať už nákupem fair trade či lokálních potravin. K ochutnání tak byla například bábovka z fair trade kakaa a domácích vajec či pomazánka z farmářského tvarohu a bio zeleniny. „Je dobré zamyslet se nad důsledky našich nákupních zvyklostí. Jsem rád, že jsme to mohli udělat společně takto příjemným způsobem,“ usmál se nad šálkem kávy Martin Bednář, ředitel školy. I ta nesla fair trade certifikaci,

což zjednodušeně znamená, že pěstitelé dostali spravedlivě zaplacenou za svou práci.

Snídani pro své spolužáky a vyučující připravily studentky z řídicí skupiny, která na škole funguje v rámci iniciativy Fairtradová škola. „Chceme, aby se o fair trade více mluvilo nejen v souvislosti s potravinami, ale aby lidé celkově přemýšleli nad tím, za jakých podmínek vznikají věci, které si kupují,“ řekla Markéta, studentka 2. ročníku Charitativní a sociální práce. Organizace, které se touto problematikou zabývají, stále více upozorňují na pracovní podmínky v textilním průmyslu či při výrobě hraček.

Důležitým tématem odpovědné spotřeby je i plýtvání potravinami. Mnoho rodin nakupuje ve slevách naddimenzované množství jídla, které nemají šanci spotřebovat. Jeho velká část pak končí v popelnici. Zbytky z fěrové snídaně proto studentky odnesly do charitního centra Samaritán pro lidi bez domova.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace
Foto: Karolína Píchová,
studentka 1. ročníku Charitativní a sociální práce

Pozvánky na CARITAS – VOŠs Olomouc

2. června 2014 – Prezentace zahraničních praxí oboru Sociální a humanitární práce

Studenti druhého ročníku Sociální a humanitární práce se vrátí ze svých dlouhodobých zahraničních praxí. O nové zkušenosti a zážitky z Indie, Mexika či Arménie se podělí v pondělí 2. června v budově CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc. Podrobné informace brzy na webu školy.

6. června 2014 – Vkládání kamenů do Sochy příběhů

Socha příběhů na nádvoří školy bude obohacena o nové lidské osudy v podobě kamenů při slavnostním ceremoniálu. Studenti 2. ročníku Sociální a humanitární práce a 3. ročníku Charitativní a sociální práce tak symbolicky zakončí svou intenzivní zkušenost z dlouhodobých praxí. Podrobné informace brzy na webu školy.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

HUMANITÁRNÍ POMOC

Včelařství

Sociálně terapeutická farma Kovčeh v Kolonii s pomocí Arcidiecézní charity Olomouc a Slovenské katolícké charity rozšiřuje svoje včelařství. Poté, co farma zaměstnala profesionálního včelaře, se projekt dále rozvíjí. Aktuálně nakoupili mobilní včelín. „Je poznat velký posun. Včelařství má solidní plán svého rozvoje a postupně konkrétními kroky zvyšuje svůj potenciál, který se pak projeví v dostatečné produkci medu,“ řekl P. Rostislav Strojvůs, koordinátor projektů ACHO na Ukrajině. Dle jeho slov bylo včelařství loni založeno poměrně pozdě a tomu odpovídala jen zanedbatelná produkce medu, která nepřekročila 20 kg.

mn

Další report z Ukrajiny

Vážení a milí, ozývám se s Rostou toho času z městečka Novovolynsk, asi 50–70 km nad Lvovem. Podle cesty jsem ale měl pocit, že je to 150 kilometrů. Něco podobného jsem naposled zažil na Haiti a byla to asi nejhorší cesta, po které jsem jel tady na Ukrajině za celá ta léta. A to to bylo prosím po rovině, a přesto. Japonsky se to jmenuje „samajama“. Už máme za sebou Stryj a Kolomyji, po kterých jsme se přesunuli do Bortnik. Tam to bylo hlavně pro mě jako vždycky. Kluci nás nechťeli pustit a s hrdostí ukazovali, co všechno dalšího je už hotové. A opravdu tam dělají obrovské pokroky. Momentálně opravují střechu, která je více než 100 roků stará a má svoje za sebou, jsou hotové chodníky a je vydlážděná hlavní cesta od brány – prostě Amerika. Mají postavené nové chlévy a přístřešky na stroje, hřiště se využívá ne o stošest, ale o stodeset. Z některých chlapců jsou už opravdoví chlapi a je na nich vidět i kus skvělé práce Ruslana. Jsou v mnohém dál, (po stránce formace a hodnot) než jejich vrstevníci od nás. Přijeli jsme večer a zrovna dělali šašlik, tak jsme byli pozvá-

ni. Druhý den před polednem jsme jeli společně s nimi do Lvova. Část jich měl v autě Ruslan, část my. U nás by nám policajti vzali i rodný list a nejenom řidičák, tady se to ale tak neprožívá. Na rozdíl od Rosti, mě některé dopravní situace poměrně stresují. Vytrvalá jízda v protisměru proti protijedoucímu vozidlu s odůvodněním, že nalevo je cesta lepší, tak to mě berou nervy. Po cestě do Novovolynska to ale bylo ještě horší. Cesta byla široká sice dost, ale nikdo nejel po své straně a díky hlubokým jámám často všichni měnili směr. Auto se vzájemně prolínala, někteří levou stranu prostě neopustili a míjeli se jak molekuly těkavých plynů. No, docela hrůza.

Ve Lvově jsme navštívili kurs psychosociální a posttraumatické pomoci, který realizujeme společně s bratry Slováky. Účastníci byli velmi spokojeni a lektori rovněž. S trochou lítosti jsme s respektem pozorovali jejich kázeň a vytrvalost při společné práci. Byl to kurs – informační masaker. Oni jsou ale jako houby, jak jsou hladoví po informacích a zkušenostech. Oba tur-

nusy, kyjevský i lvovský dopadly nad očekávání úspěšně a jsou za ně velmi vděční. Domnívám se, že je to pro ně větší pomoc, než jsme se sami domnívali. V této oblasti tu prostě odborníci nejsou. Ve Lvově bylo na mnoha místech více policistů než civilů. Očekávali provokace na Deň победы, k ničemu ale tady nedošlo. To na východě Ukrajiny je to horší. Dnes už jsem neměl sílu dívat se na jejich zprávy. To, co dělají Rusové na východě, to je prostě hrůza a děs, lži, odporná propaganda. Už se ani netají s tím, že by chtěli svou sféru vlivu zpět až po Berlín. V ní jsme bohužel i my. A komunisty mají jako vždy na svoji straně – tady i u nás. Mají u nás svou silnou pátou kolonu. Moc optimistické to není, ale bohužel nemohu jinak. Včera odsud rukovali mladí chlapci na vojnu, vlastně přímo do války – směr Doněck. Smutné.

Zítřka předáváme přístroje do další nemocnice tady v Novovolynsku a jedeme zpět do Ternopil, kde budeme předávat v úterý; ve středu ráno se vracíme. Musím spěchat, protože mám problém – můj pas platí jen do 20. května. Zjistil jsem to až na hranici při cestě sem. Pohraničník mi z okýnka kynul a říkal – Vaclav – vaš pasport kaput!!! Kdysi budete povrtati nazad? Je to o prsa a pěkně ve mně hrklo. Ale dobře to dopadlo.

Ukrajinci si naši pomoci opravdu velmi váží, nejenom pro ni samotnou, ale hlavně je to pro ně psychologická vzpruha. My Češi bychom jim měli hodně rozumět a možná o to více pomoci. Jsou vděční za každé slovo podpory a účasti. Hodně se nás to týká a neměli bychom na to zapomínat.

Z cest zdraví a vzpomínají

V+R

Charita ČR předávala na Ukrajině zdravotnické přístroje a školila psychology

Ve dnech 5.–15. května byly na Ukrajině předány zdravotnické přístroje a materiál. Charita ČR ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí ČR tuto pomoc realizovala v rámci svého projektu „Charita pro Ukrajinu - materiální a psychosociální podpora zasaženým v důsledku nepokojů na Ukrajině“. Zároveň od 5. do 11. května proběhly v Kyjevě a ve Lvovu výcviky více než 50 pracovníků psychosociálních týmů. Jedná se o sociální pracovníky, psychology či psychoterapeuty, kteří jsou schopni odborně pomáhat potřebným na Ukrajině. Školili je čtyři psychologové ze Slovenska.

Zdravotnické přístroje

Tato pomoc byla dodána do čtyř ukrajinských nemocnic a to ve městech Novovolynsk, Stryj, Ternopil a Kolomyja. Mezi zdravotnickým vybavením byly anesteziologicko-dýchací přístroje, oxygenátory, EKG a EEG přístroje, odsávací přístroje, tonometry a dále pak léky a balíčky s chirurgickým operačním materiálem. Každá nemocnice si z nabídky vybrala nástroje, které jí chyběly ve vybavení. „Protože situaci na Ukrajině dlouhodobě známe, bylo nám jasné, že zdravotnictví je oblast, která pomoc potřebuje mezi prvními a to nejen kvůli zraněným z Majdanu,“ řekl Václav Kepřt, „dar byl pro ně důležitý. Přiznali, že za posledních 5 let nekoupili žádný nový přístroj.“ Předání vybavení nemocnice ve Stryji proběhlo za účasti generálního konzula ČR pana Miroslava Klímy. „Byl docela mile překvapen, co všechno na Ukrajině pomáháme realizovat,“ dodává Václav Kepřt. Jak dále uvedl, přístroje byly pře-

dávány za obrovského zájmu médií, což přispělo nejen k dobrému jménu Charity, ale i České republiky.

Nemocnice pomáhají všem bez rozdílu politického názoru. Projekt je koncipován na pomoc lidem, kteří následkem nepokojů mají zdravotní problémy a vrátili se do míst svého trvalého bydliště. Zde pak díky tomuto projektu v regionálních nemocnicích dostanou kvalitnější zdravotní péči. „O projekt je velký zájem, účastníci kurzů chtějí získat informace, zkušenosti, vědomosti. Je to pro ně větší pomoc, než jsme čekali,“ míní ředitel a dodává: „Ukrajina JE evropskou zemí, chce žít nově, proto odmítla předešlé vlády. Kromě materiální pomoci potřebuje také rozvíjet občanskou společnost. Ve své historii o sobě rozhodovat nemohla. Teď to lidé chtějí a je třeba jim pomoci. A také musím říct, že za celou dobu našeho pobytu na Ukrajině jsme nikde nenarazili na extrémisty.“

Mnozí Ukrajinci ze západu se vydávají na východ pomáhat tamním Ukrajincům. „Ruští mírotvůrci stojí na hranicích s ruskými prapory, přílby natřené na modro, a nenávist roste. Lidé jsou unavení, psychicky vyčerpaní. Pro ně je určena psychosociální pomoc,“ dodává P. Rostislav Strojvůs, který byl v poslední době na Ukrajině několikrát.

Trénink pracovníků psychosociální pomoci na Ukrajině

Na Ukrajině psychosociální týmy fungují již od března. Jejich členové jsou zaměstnanci psycho-sociálních center, která jsou partnerskými organizacemi CHČR na Ukrajině. Fungují ve městech Novovolynsk, Stryj, Ternopil, Kolomyja a Kyjev. Zároveň se pořádaného kurzu účastnili také

psychologové a kněží z Východní Ukrajiny, tedy z oblasti největšího napětí.

„Současná situace na Ukrajině doslova mění lidi. Prožívají obrovské stresy z nejistoty. My si to ani tak neuvedomujeme, ale oni jsou v opravdové válce, kde umírají lidé a kde jsou dnes opravdoví mučedníci. Je mobilizace, mladí muži rukující do armády jsou ihned dislokováni do východních oblastí, v rodinách ubývají živitelé“ komentoval situaci po návratu z Ukrajiny ředitel ACHO Václav Kepřt a potvrdil tak potřebnost této pomoci. „Pohraničníci jsou vyzbrojeni samopaly, jsou vidět billboardy ‚Smrt okupantům‘. Lidé sledují zprávy a je vidět, v jakém jsou napětí. V nemocnici nám řekli, že přibýlo infarktů a psychických problémů,“ dodal.

Každý den vznikají další problémy. Rodiny z východní Ukrajiny se stěhují na západ. Potřebují bydlení, práci, školu atd. Tito lidé mají strach, byli v přímém ohrožení, ale na západní Ukrajině na ně nikdo nečeká. „Myslím, že to čeká celou Evropu,“ myslí si ředitel.

Psychosociální týmy nejsou zaměřeny pouze na psychickou podporu. Jednotlivé případy jsou individuálně posuzovány a klientům pak odborníci pomáhají hledat cesty, jak se z nouzového stavu dostat. Je-li to možné, je tato násled-

ná pomoc ihned provázána s partnerskými organizacemi. Výše uvedené projekty podpořilo Ministerstvo zahraničí ČR částkou 1,5 mil. Kč. Charita ČR se pak podílí částkou 250 tis. z prostředků veřejné sbírky na Pomoc Ukrajině.

Veřejnou sbírku Charity ČR lidé zatím podpořili celkovou částkou 1 160 338 Kč. Sběrka pokračuje a lze ji podpořit odesláním daru **na sbírkový účet 55660022/0800 vedený u České spořitelny, variabilní symbol 104**. Stejně tak je možné tuto sbírku podpořit odesláním **DMS UKRAJINA na číslo 87777** (Cena jedné DMS je 30 Kč. Z této částky Charita ČR obdrží 28,50 Kč. Službu DMS provozuje Fórum dárců. Technicky zajišťuje ATS Praha.)

Zároveň jsou také v sídle Arcidiecézní charity Olomouc v Křížkovského ul. 6 k dispozici sběrací listiny. Charita tak nabízí veřejnosti v Olomouci, aby do sbírky mohla přispět i v hotovosti.

Arcidiecézní charita Olomouc i touto cestou děkuje všem, kteří se jakkoli zapojili do pomoci Ukrajině.

Marek Navrátil,
tiskové odd. ACHO

Charita pomůže obětem povodní na Balkáně

Rozsáhlé oblasti v Srbsku a v Bosně a Hercegovině zasáhly v těchto dnech ničivé povodně, které si vyžádaly několik desítek obětí a způsobily obrovské materiální škody. Charita ČR se zapojí do pomoci obětem. Ze svého krizového fondu uvolnila 100 000 Kč a vyhlásila veřejnou finanční sbírku a dár-

„Situaci pečlivě sledujeme. Z našich vlastních zkušeností dobře víme, jak obtížné je se s tak rozsáhlými povodněmi vypořádat. Cítíme s místními velikou solidaritu, a proto z **našeho krizového fondu uvolňujeme částku 100 tisíc Kč** na okamžitou pomoc,“ dodal Curylo.

Charita ČR současně otevřela také sbírku, kam lze posílat finanční dary – **číslo bankovního účtu je 55660022/0800 u České spořitelny, variabilní symboly 109 (Srbsko) a 102 (Bosna a Hercegovina)**.

Dárcovská SMS: Pomoc v zahraničí lze podpořit také zasláním dárcovské SMS ve tvaru **DMS CHARITASVET na číslo 87 777**. Cena DMS je 30 Kč. Charita ČR obdrží 28,50 Kč. Službu zajišťuje Fórum dárců.

Více na stránkách: www.charita.cz a www.svet.charita.cz

Jan Oulík,
oddělení pro tisk a komunikaci

covskou SMS.

„Charita ČR se ve spolupráci s místními partnery Caritas Srbsko a Caritas Bosna i Hercegovina a s dalšími členy Caritas Europa zapojí do pomoci lidem, které zasáhla tato přírodní katastrofa,“ uvedl ředitel Charity ČR Lukáš Curylo.

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, květen 2014 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirnik1@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 5. 5. 2014. Uzávěrka příštího čísla 7. 6. 2014